

Patiënt laten sterven is geen moord
Dokter na bijna zes jaar buiten vervolging gesteld

BOOM - Vijf en een half jaar nadat ze - verdacht van moord - in de gevangenis belandde, komt er eindelijk een einde aan de nachtmerrie van dokter Tine De Geeter (48): het parket zal haar niet vervolgen voor het 'laten gaan' van een stervende patiënt.

Tonny Verhaeghe

en Jan Heuvelmans

Procureur-generaal Patrick Boyen heeft de nodige documenten al getekend, de bevestiging door de raadkamer is hiermee enkel nog een formaliteit en dan kan interniste en longspecialiste Tine De Geest de juridische zorgen van zich afschudden. Na bijna zes jaren wordt ze eindelijk buiten vervolging gesteld in een zaak die ze menselijk ongetwijfeld haar leven lang zal meedragen.

Het verhaal begint in de zomer van 2001, wanneer de specialiste een vereenzaamde patiënt van 60 jaar met terminale longkanker behandelt in het Van Enschootziekenhuis van Boom. De man is stervende, naaste familie heeft hij niet meer, maar in overleg met en in het bijzijn van de weinige familie die hem nog rest, wordt beslist hem niet nodeloos aan de beademingsmachine te leggen. Hij krijgt twee injecties, een eerste met verdovende werking, een tweede spierverslappend. Allebei zijn het middelen die het lijden verminderen bij het heengaan van de man.

Klacht van collega

Later worden in het ziekenhuis enkele ethische vragen gesteld over de werkwijze van de dokter. De zaak komt tot voor de ethische commissie en de Raad van Bestuur. Die achten de werkwijze medisch aanvaardbaar, zij het met enige opmerkingen.

Daar blijft het echter niet bij. Via de Orde van Geneesheren dient een collega-dokter klacht in, die leidt tot een gerechtelijke klacht. De oorsprong van de klacht zou terug te brengen zijn tot de bikkelharte concurrentie die tussen artsen ontstaan was, temidden van een fusieoperatie tussen twee klinieken.

De gevolgen zijn in elk geval dramatisch: de gerespecteerde dokter wordt aangehouden en blijft 10 weken opgesloten in de gevangenis. Beschuldiging: moord. De geruchtenmolen slaat op hol. Het verhaal gaat dat ze nog twee patiënten om het leven heeft gebracht, sommige kranten noemen haar zelfs de moord-interniste. „Een omschrijving die haar minstens zoveel pijn deed als de aanklacht zelf”, weet haar advocaat, meester Paul Quirynen. „Voor iemand die met hart en ziel werkt voor zijn patiënten, is dat een mes in het hart.”

Nieuwe experts

Na haar vrijlating kon de dokter weer aan de slag in het ziekenhuis. Maar intussen bleef de beschuldiging van moord boven haar hoofd hangen. Na een intense juridische strijd heeft meester Quiryne de aanstelling van nieuwe experts verkregen, zowel van de Vrije Universiteit Brussel als van de K.U. Leuven.

Op basis van hun verslagen heeft het college van gerechtsexperts, dat van bij het begin aangesteld was, zijn visie van „moord” veranderd in „afstand doen van therapeutische hardnekkigheid”. „Een academische discussie, die nu gelukkig niet voor een volksjury gevoerd moet worden”, prijst meester Quiryne zich gelukkig. „Er is in dit geval ook geen sprake van euthanasie of levensbeëindiging, het gaat strikt om het nalaten een patiënt nodeloos te behandelen.”

De gerechtsexperts stipuleren wel dat dokter De Geeter nog een tweede arts had moeten raadplegen, maar een grond voor vervolging is dat niet. Hiermee valt een huizenhoge last van de schouders van de dokter. „Samen hebben we het proces tegen Els Op De Weerdts gevolgd”, besluit de raadsman. „Zij is de verpleegster die bij een euthanasie beschuldigd werd van moord. Het was een beklemmende ervaring voor de dokter, ter voorbereiding van haar eigen assisenproces. Gelukkig moet het nu niet zo ver komen. Maar op menselijk vlak heeft dokter De Geeter nog niet gedaan met haar verwerkingsproces, dat is duidelijk.”

Tonny Verhaeghe 21/03/2007